

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben háshoz hordva
és vidékre postán küldve:
Égész évre . . . 4 —
Félévre . . . 2 —
Negyedévre . . . 1 —
Égész szám ára . . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:

3 hasznos petitor egy-
szeri hirdetésnél soronkint
6 kr. többszöri hirdetés-
nél 5 kr. Bolygódj 30 kr.
Nyitlér petitora 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsai utca hává a lap szellemi részét illető minden
kérdemény intézendő.

Keziratok vissza nem adtatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos: Farkas János.

KIAODHIVATAL:

Főutca hává az előfizetések és a lap szét küldésére
vonatkozó felszámolásokat intézendők.

Felhívás előfizetésre.

Az «Alsó-Lendvai Híradó» rövid
félévi pályafutásából is megítélheti az
igen tisztelt olvasó-közönség, hogy az
Alsó-Lendva város és vidékének érde-
keit iparkodik teljes erejéből előmozdi-
tani, s mint ilyen feltétlenül szükséges
hézagot pótló organum e azt hisszük,
hogy az elmúlt félév alatt kitűzött ne-
mes feladatát megközelítette.

Miért is július hó 1-és napjával új
előfizetést nyitunk lapunkra, a felkérjük
az igen tisztelt olvasó-közönséget az
«Alsó-Lendvai Híradó» minél nagyobb
pártolására és terjesztésére.

Előzetési feltételek:

Égész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

A vidéki előfizetések az «Alsó-
Lendvai Híradó» kiadóhatalához küldendők.

Alsó-Lendva, 1889. július 28.

A mai kor a felvilágosodást írta szá-
zlórára és méltán, mert a jelen században
a civilizáció oly mértékben haladt elő az
egyed népeknel, mint a megelőző száza-
dok egyike sem képes felmutatni.

Manapság már csak azon népek ma-
ra'nak el, kiket az abszolotizmus bilíncsel
le, vagy pedig azok, kik a mivel népek-
kel nem érintkezhetnek, vagy az érintkezé-
stől ők maguk zárják el magukat.

TÁRCZA.

Kis csalóagny.

A faluban esend van,
Jámban alszák már,
Csak kis kertcskékben
Dalol egy madár.

Meregen halgatom,
Ablakonon át:
A píci csalóagny
Bűvés bíj dalát.

Szerelméről dalol,
Kéjjel — edesü ;
S én sírok magamban
Bűsan, esendesü.

Dalol kis csalóagny
A boldogságról!
S én rezgök nekéd
A csalóadról. —

Török írta.

«A Hercules vize» czimű regényből.

Angolból fordította: Vachott Károly.
A szerelmes levél.
(Folytatás.)

A pusztá leírás hallása nem ingerelhető any-
nyira Margitot, sem pedig a hegység legvadabb
részében a legürübb rengetegben ásitózek teke
melység nem költethet fel kíváncsiságát, sem a

E században a tudomány és művészet
rendkívüli előhaladásának köszönhető, hogy
ma már több kilométernyi távolságban levő
emberek egymással kényelmesen beszél-
gethetnek telefon segítségével; ma már a
gőz csodás erejét és alkalmazását kezdi
kiszorítani a villám s robotgatja tova a
gőz helyett a hosszú vonatot; a léghajó
kormányzása is megtehetően kezd előha-
lálni, csak még a repülőgépet nem tudták
előtételesen vinni, pedig többen vannak,
kik ezen is török fejüket. Hát mit szólnak
az öldöklő eszközökről? Ezek sajnos a
mai korban a legtöbb fejtorést okoztak s
talán ezután is okoznak még egy ideig.
S nem is csekély az eredmény, a mit e
térpen elértek, mert annyira vannak töké-
letesen a különféle öldöklő eszközök, hogy
manapság egy néhány perc alatt ötven,
hatvan ezer katonát könnyen lehet küldeni
a másvilágra. Epp ezért ma már nem is
lehetnek mint régen évekig tartó háborúk.

Ma már azon ország, melyben nincs
telített hálózat, villámvonat nem is so-
roltatik a mivel országok közé, s nem
jön a hatálmások concertjében számításba
azon ország, melynek katonái nincsenek
felszerelve a legújabb találmányu s a leg-
nagyobb tökélyre vitt öldöklő eszközökkel.

Tehát az előhaladás, felvilágosodás
általános minden téren, s ma már nemcsak
azt mondhatjuk, hogy villámnal innak és
gőzzel utaznak, hanem azt is, hogy vil-
lammal innak és utaznak is, Amerikában

hely, mely egy oly borzasztó volt mint szép,
a hozzá fűzött babona sem ragadhatta meg annyira
képeletét. Mindeok előg leondott egy regényes
természetű leány érdeklődése felélesztésre, de mi
befolyás gyakorolhatott oly leányra ki már az
iskolában elnyerte a prix de logique-t, s az óta is
egész életét úgy intézte hogy — reputációjának
megfeleljen? Nem, más valaminek kell lenni a do-
logban, s ők sietett is indokait megmagyarázni.

Úgy látszik, sem az ásitó melység, sem a
vöd rengeteg, sem a sötét babona nem bírt ér-
dekel rá nézve, gaura draculni-t nem önmagá-
ért akarja ismerni, hanem hogy az által bizonyos
ezért éri el. De mi lehetett e ez? Oh, á, ké-
szen van a felelettel. A ezél nem volt más, mint
folytatni a kutatásokat, s befejezni a rég megkezd-
ett kéziratot, mely a helyszínén irtva nevezetes
anyagi előnyt fog nyújthatni, s nagy kelendőse-
nek örvendhetti. Következőleg fejezte be Margit:
«Egy ily munka szép összeg pénz fölépviseli.
Oh papa, gaura draculni mely szerencsét hozhatna
neked, csak bíznál szavamban.»

«Tehát a gaura draculni iránti érdeklődésed
csupán a pénz iránti érdek, s jegyzé meg Adal-
bert cynicus mosolygól, mitán szó nélkül végig
hallgatta Margit okoskodását.

«Csupán csak az, papa, s te már regényes
hajlamokkal vádolnál engem! Ismerd el már most
hogy eselád! !»

«Teljesen eselád. Mily különös az én apa
szerepem! Más apa azon iparkodik, hogy gyerme-
keiket regényes bohóságát fejlessze, míg én el-
lenkelező, szeretném leányom érzéseit szabozni.»

már az embereket is avval kezdik kivé-
gezní.

Mindezen nagyszerű előhaladások dac-
zára e század eleji is van egy sötét folt,
a mely meghajduztotta a népek valódi és
általános felvilágosodását; s ez a babona
ság. Ez a szűgyenlét, a mely sok rosznak
lehet okozója, nemcsak a legelső mivel-
lenepószatlánal van meg, hanem meg
van az többé kevésbé a mivel emberek
nél is. De különösen nagy mértékben grasz-
szuk az alsó nepószatlánal, hol már gyer-
mek korban metélyeztetnek meg a réme-
sebnél rémesből mesék által, eseládott
dolgok elbeszélésével, s ilyenekkel eltelve
felelnék, s millió szán forog köztük köz-
kézen a sok álomkönyv, a sok eszió, ba-
bonás imádság, szívesebben s többször ír-
magtják ezeket, mint a bibliát vagy ima-
könyvet. Ez az oka annak, hogy a kis
lutri elnyeri a legelső nepószatlány utolsó
krajezárját is. A babonáságnak a követ-
kezőleg egy legutóbbi historia is az t. i.
hogy Horvátország egyik községében egy
lyukon keresztül látják a szót Máriát meg-
jelenni, melynek hírtérei Szlavoniából, Stá-
jérből s még Magyarországból is özönölve
megyoda a nép; egész busesjáró helylyé
lett, s maj annak, a ki a lyukban nem lát
semmit, azt azt nyomban agyonverí a
fanatizált nép.

A babonáságot kellene a nép közül
kiirtani e felvilágosodott századnak.

«On azt hisz hogy én érzélog vagyok?»

«Anyira érzélog Margit, hogy néha szinte
megjéstem? Adalbert miattal beszél, éles, fir-
zókot tekintettel nézett leányára, ki rá nézve
örökös talány volt, melyet háiba iparkodott meg-
fejtetni, Margit raszedt elő minden pontban. Mert
lehet-e valódi azon alak, melyet mutatott? Vagy
merje e titokban reménylenni, hogy e csillogó hi-
dez külszín által érzélog-mentes belvilág rejlik? Egy-
szer ily vélekedés, masszor amugy. Flsó kétség,
évek előtt tamadt e részben, midőn Margit egy
éves korában atyja térdén ülve egy mesét hallga-
tott, mely két kis testvérrel szólt, kik az elme-
rű hájából kiésvény, együtt szálltak ala, a fene-
ketlen tengerbe, még ezt is áthévely tartva egy-
más karjaikkal, Érzékeny kis történet volt e, s
szürke szemek mindegyikében könnyel ragyog-
tak.

Az agzóda atya nagy zokogástól tartva, már
szemrehányást tón önmagának, miért választotta a
gyermek számára ily érzélog's történetét, midőn
kis leánya egyszerűen csak megpélt ő. A szürke
szemek variatíonul kiderültek s az arcom vidám mo-
soly ragyogott, egy percenyi szünet, ily kérdést
tett a gyermek. Megfólladt valódi a babóca. «Va-
la! ismétet az atya agyuelmül. Mit mond a
mese? » Talán egy kis madár, viszonyá Adalbert
kaszagya, de a másik perzében élesenlyent leány
rozzáda tekintete előtt. Kis madarról nem is volt
szó — mondta nehezelve a gyermek.

Ez este óta gyakran kérde önmagától, val-
jon szép leányának csupán érzéke, vagy igazán
szív is vane? Valjon ama nyíltan kijelentett vágya

A zalamegyei általános tanítói testület közgyűlése.

A zalamegyei általános tanítói testület Udvardi Ignác tantestületi elnök előzetése alatt az 1889. évi nagygyűlését is a 16 óráig tartotta Csáktornyán az elemi iskola helyiségében. A közgyűlést megelőzőleg ünnepélyes „Veni Sancte” volt, melyet Novák Félix, a nagykanizsai községi iskolák hitoktatója, Szent-Ferenc rendi áldozar mondott.

Tantestületi elnök a közgyűlést, melyen a testületi tagok százat meghaladó számmal jelentek meg s melyet több vendég szíves megjelenésével megtisztelt, a következő beszéddel nyitotta meg, mely beszéd, valamint a kir. tanfelügyelő ur beszéde méltán megérdemelt, hogy lapunkban is közzé tegyünk.

Evedves Palyatársak!

Mídon egybesereglettünk, hogy az eszmék kölcsönös kiserésére által ismeretünk gazdagítva, azt hazánk tanügyének fokozottabb emelésére fordíthatjuk: a hazafeltámasztás szent tüzé kell, hogy hassa az elbűnült annak tudatában, hogy e meggyék bizseregét képező Muraközben, sok nép törökvisz s zékvarosának tartjuk ez evi tantestületi üléseinket.

S mint egykor Mozes mely meghatalomtsággal állt meg az ég csipkeokolnál: igit a mi sziveink is egy titkos érzés rezgét az a mai napon; mert azon földön vagyunk, melyet a világhírű hősnek, a langletku költőnek, Zrínyinek drága vére szentelt meg; mert azon a földön vagyunk, amely föld lakosságának egyik legfőbb bizseregése: magyarság vallani magát s e vallomást nem egyszerűen csak vévevel lezárjuk. S mídon a viszontlátás évszázadai áttárvan, üdvözölöm Önöket, kedves Palyatársak, én, ki előtt világitó oszlopként ragyog a kőltő kiraly aranymondása: „Honszeretet az isteni szikra, mely egy nemzet létét biztosítja” — megragadom a kedvezo alkalmat, hogy mint a megyei tantestület elnöke, a megye tanfőtosaq nevében az elismerés koszorújáról adozzak muraközi palyatársainknak, akik létfogva magus hivatásukat s tudva, hogy a valódi tanfőtosaq feladata növendékeit nemcsak a tudás szentélyébe bevezetni, hanem öök is a tenség és a hazai felteütség fogalmaival is megismerettetni, ebből kötelességüket derékasán és közmegegyezésre oldják meg.

Átérzem én kedves Palyatársak, feladatunk nagyságát; átérzem a nehézségeket, melyekkel hivatás teljesítése közben meg kell küdenünk föl tudunk, hogy kétszeres munkát kell végezünk, mint nekünk, akik sorsunk nem aju lakosság körébe

a gadaqság után, mely évről évre jobban látszik fejledni, veszélyesebb s rosszabb volte, mint más lefolyó titkos soraqsa a vagyon után? O nem olyan volt mint más leány, s az gagszta utját. Más leányok ha imádják is az arany börtönt, az imadást titokban esekszik. A világ nem tartja meg, az iy titkos, elfolyatözött balványok létezését, melyek előtt tisztelői titokban imádkoznak. Oh ha a szív is lehet olyan mint a tepom, melynek oltarán az arany börtön van balvány felállítás, akkor megfer az, gyanu nem kelteve is sok gan esolhatatlan szazi kebelben.

Margit nyíltan építé lelt oltart, s imadása tárgyát a világnak felmutatta. A világ megbörtönközte s atya elérült mi lézhez meg ebből? Ha férjhez ment volna s Komers Venczezh (mert atya dög rövid lata volt, ha ny ez remél) akkor Adalbert derék ember kezei közt tudván leányát, meggyőződött volna: de most mi léz bele? E kérdésre kinözé elméjét ma is, mig szemével kiseré leánya modulátat.

Margit visszatért a level tárczához s bar papirosai közt motozott, azon szavak, melyekkel beszéde folytatását megkezdte, tanusitak, hogy most is előbbi tervével foglakozik.

„De valóban, „kérdé ghogosan” ha sikerrel megtalálnak a helyet, mihez reményem van, nekem meg kell ígérnem papa, hogy bevezéged a könyvet.”

„Az hiszem Margit jobb léz akkor inni a medve bőrére, majd ha már megöltük. Erélyem most már nem az a mi volt, s attól félek hogy felkesedésem is eskökint; husz év rupult el fölteüledés a zót.”

vezértel. De azt is jól tudom, hogy mi csak sejtenei vagyunk képesek azon meggyőződött öntudat boldogség érzését, mely kelbékét áthatja, midön szerencsések tapasztalják, mint sajátjuk elnövenkedékek fölött önkra drága hazánk zengtes nyelvét.

Erezek az az édes anyá örömet, midön ledgrább érezik: gyermeke elcsoriz indul ki öléje karjai közül, midön kisedé aji az első szót garyogják: így érdes lehet az öök, kike a magyarságis szent ügyének buzgó és lelkes harczoisai.

Ez édes érzés lekesitste Önöket továbbra is hazafias müködésükben!

S ha néha-néha a kaján irgység, a rut hazafiatlanog konkolty hintene müködésük közé: ne riadjanak vissza, el ne eszagedjenek egy pillanatra sem, hanem tudva, hogy Félve a gyenge kiállt versenyt, hogy a bator, a határozottan haladjanak kitözött ezrek felé, mely magasztos és messze kihat.

Küzdésem óraikban lekesitste önöket a kőltő mondása: „A nyelv a nemzet életje igéje. Némulta a halál előestéje; mert Öök ép e nyelvnek, ez életje igének apostalati közé soraközött. Küzdenek hat a magyarságis szent ügyért továbbra is hasonló felkesedéssel, szivós kitartással és törhetlen bátorsággal s akkor miharbott megvaloval a kőltő jóslata: „A hazá fényre derül!”

Mélyen tisztelt Vendékszóru!

Eres ödön hatja az kelmetem, lelvá, hogy Csáktornyai város, a magyarság eme védhastája, a jelen alkalommal is fényesen igazolja a tanfőtó iranti mely érdeklődést. Igazolja pedig azaltal, hogy a tanfőtó szerény napzsamosainak emez összejóvetelét szives megjelenésével megtisztelt. Reank tanfőtosaq ez megjelenésük emesek megtisztelő hat hanem egyttal buzditolag is. Mélyen érezük ugyanis amaz állítás igazságot, hogy tanfőtóq felviragozásának dicső napját csak egy üdvözölhetjük, ha a nagy közönség részéről igyünk irányában érdeklözött kaposztalunk már pedig emez szives megjelenésük egyik legfőbb bizonyítéká érdeklözésükön. Midőn kérvé krem Önöket, hogy ez érdeklözést a jövőben is folyton tanusitani kégyeskedjenek, a tantestület nevében Önök, közgyűlésük melyen tisztelt és nagyra becsült vendégeit szíven melyből üdvözölöm!

S a közgyűlést ezennel megnyitottának nyilvanítottam.

Az általános helyesléssel és eljennél fogadott elnöki megnyitó után szót kért Dr. Ruzsicska Kálmán, megyénk érdemekben gazdag tanfelügyelője s a közgyűléshez a kelkesedés hangján a következő, többször zajos eljennel kísért és kitörő felkesedéssel fogadott beszédet intézte:

Tisztelt közgyűlés!

Jól tudom, hogy a megállapított napirendhez képest nincs jogom subjektiv természetű ügyekkel farasztni szives figyelmüket.

De ha helyzetem rendkívüli viszonytól nem

Margit arczán méltatlankodás kifejezése látszik, de nem szólhatott, — mert lélek hallatszának, majd hangok, kérdés, — lélelet, s ugyanazzen perczében az ajtó feltarult s a eselő jelenté: „A báró.”

A vőleg kiralya.

Margitnak atyjával csak egy rövid kérdő pillantást volt ideje váltani, midőn a báró a szobába lépett.

„Ezer bocsanatot kérek, hogy így betolakodom, így kezdé kalapjával kezében közeledve. „de egy kis ügy, mely a Curlistával van össekötötésben, hozott ide. Végelhetlen restelém, hogy iy eséklyé igyben kell alkalmazkodnom.” Mialatt beszélt, szeméit firkésözög jartára körbe a szobában, s midőn Margitot felfedezé, így kiálta le megperzést színlő, midőn teljesszen természetesen volt alhoz, hogy természetesen legyen az. „Ha úgy latom, hogy egyből több okom van bocsanatot kerm! mi hozhatok le kutyam menségre, tegnap magyaviselete miatt az erdőben?”

Margit félgy megfordult székén s gyönyörű pir ömlött el arczán. Eszervevete az égo tekintés s színlét nyugalmat s sejté annak öök is Szíve sebesen kezdett dobogni. Itt mulatásnak két napja alatt, már volt alkalmá tapasztalni ama tisztellett majdnem hodolót, melylyel e név a báró, kijelteké a völgy s a hegyes lakosai által, s azon majdnem kiralyi méltóságos mely szemé, közeledve Coda-ra, ha szíve hevessében vert s arczá borsó színlő, midőn a völgy kiralyában felismeré a tegnap vadászát?

A kis ügy, mely a curlistával van össekötötésben, nagyon eséklyének bizonyult, Tolnay

akadályoztatva, mai napon, ho óhajtásomhoz képest, Muraköz népoktatás ügyének monographiájával jelenhethet volna meg uram Öök közt: még jobban értenék legbensőbb megindultságomat, hogy a varmegye tantestületét elcsorizaltam — Muraközön egybegyűlni.

A tisztelt elnök uram ezen vidék népoktatása nagy fontosságot terít nyilatkozatai s meleg buzditást után alig szükséges indokolnom, miért volt Muraköz zalarmegyeyi otthonomnak, bizonyos értelemben, szüköb otthona.

Söt e perczében, midőn a hazá határán a muraközi lelkes tanfőtosaq, a müvelődés és hazafias apostoltságának immar egy egész sereze öfeli Öököt szíve, midőn mindnyájunk tudjuk és érezzük, hogy Muraköz népoktatásában s a jövőre tervezett fejlesztésében az első nagy lépés meg történt: ne esodjadj gyongyösgemet, hogy öt öök müvelődésnek e lelette fontos sziget érdekeihez fözött édes emlékei gilyunkán szívenben; gilyunknak annyí hével, hogy egy kis langlet lobbanása is ezernyi kárpótlat nyujt az atlék fáradalmakért, a megívott harezekért.

Mindnyájunk tudjuk, hogy még sok a tennivaló. De Muraköz tantestületé megérti hivatását a jelenben: szentül, híven fogja azt betölteni a jövőben is!

Ez a tudat az, a mi a mai napot nekem s Önöknek uram kétszeresen feledhetlenné s ünnepvé teszi.

Most pedig engedjék meg, hogy azon alkalmomból midőn Zalarmegyey általános tanfőtótestületé elcsoriz tartja evi közgyűlést Csáktornyán — mint e megye népoktatásának öre és vezetője, ez közgyűlés minden egyes tagját én is szíven melyőlön üdvözöljem — Muraközön!

Különfélék.

Berelem. Tisztelettel felhívjuk mindazon előfizetőinket, kik még még ideig a lap előfizetésé díjjával hátralékban vannak, szíveskedjenek azt mielőbb beküldeni.

A kiadéshivatál.

Br. Hornig Károly vezérpispok t. h. 12. Sümege érkezett. Devesczér — mint irják nekünk — vasuton jött, sa az oda előre beküldött fogatán jött fel Sümege. Az egész uton lépésben hajtatott, hogy a teljes fényében ragyogó holdnak fogykoztass színelmeslisse. Simor herczegpánsak esakugyan oda érkezék a napokban. A vidékbeli papság már értesítést kapott, hogy tiszteleghet a pispóknél, de ne jelenjenek meg csoportosan, mert behatóan és hosszasan kíván megbeszélkedni beszélni. Öntözöttség a h. 17-én Sarvalyba randult ki többek kíséretében.

Szenatós rablasi eset történt h. 23 és 24-ike közt éjjel varosunkban. A posta és táv-irada épület mellett löve. Nagy Laszóné tulajdonat képezo szívtörzsdobó a jelzett éjjel is-

báró elvezégette a bevezetést s a mentegetőzést, nagy lölyökomsággal kezdé magyarázni, mily hibák fordulnak öko gyakraan a nevek beírásánál, s oly érdekelte fejezi ki meggyőzését, mintha az egész beszédet em csak pillanat sugalta volna ürygységben. Teljesen biztos benne Mohr ur, hogy a nevek helyében vannak írva? S Mohr asszony-gy neve esakugyan Draskóczi Damianovics, nem pedig Damianovicsi Draskocz, vagy valami más? Tévedés igen könnyen megcsik, a nyomdászok oly hanyagok, s gyakraan a kézirat nehezen olvasható. Szavainak nagyobb hatalat adhoz. Tolnay báró elfoglalta a székét, melylyel megkínaltak, s jól színlét aggodalommal hangjában, de akaján bizony, mosolygólly ismét kifejezé reményét, hogy tolaokodnak nem tartatik.

„Ez a kérdés, hogy a vendég részéről is oly szemmel láthatólag egy szolláslandnak tartaték, s az egészen a látszó oly kevéssé volt megtartva, hogy Margitnak egész öuralmarul volt szükége, hogy egy mutassa, mintha minde s színelésben.

Csupán egy személy a tarsaságban nem látott az egészen semmi különöset, s az egész föld sokkal fontosabbnak tartá, semhogy tréfálni lehetne vele Asceinda, ki a báró látogatása alatti megtisztelvé éze magát, elemében volt. Áradozta mondott némi köszönetet, apróra megzagyazta, hogy nevé miként kell írni, s általános átkellenésével elmondta esaládi ügyeit, lesteff több konfútiában ösei általános, ráteü továbbá gyámja helyében viselőtérre s öpven füvére. Alexius szarmazási tablaját kezdé magyarázni, midőn Adalbert közbeszóllott.

Baleset. Baka Boldizsár bakjai ügyvéd eszéplegének 45 éves fiatal ember mint ügyvéd segédkezvén, a midőn munkája közben a gép elkapta balkezeit ügy szerencsétlenül, hogy amputálni kellett, melyet Dr. Józsa Fehérvári a lendvai és Szta-nowszky Nándor csezsztregi kórorvosok végeztek. Az eset f. hó 25-én reggeli 7 és fél órakor történt.

A bravur adózata. Bózi Mihály 34 éves magyar-szerdahelyi lakos, községi esordás azzal kérkedett, hogy 6 ószi tudt; e hó 13-án este fél 6 óra körül meglátta, melynek vége 3 ól mestérségre, bele is ugrott, azonban a közepén valószínűleg gőreszt kapott és belefutott. Hullája csak másnap megtalálták.

Veszprémelegye vegyes tanmenyű népis-kolbában a magyarmérvé tanítása 10 év alatt oly szép előhaladt tett, hogy a népis-kolbából kiküretülő növendékeknek 70 százaléka teljesen jól beszéli a magyar nyelvet. A közigazgatási bizottság ezen szép eredmény kivábasában hazafias buzgalmat kifejtett lelkesedéssel, u yis mint iskolázási előkönyök, valamint az illető tanítóknak elismeréssel nyilvánította és nekik elismerő okirat kiadását rendelte el.

Tolvajlás. Big Bertalanis Ivan ferenefeljáról, aki felkötélbe a szérűn eszéplést tett el foglalta, szobájából ruhakemézt s konyhadényéket tolvajoltak el mintegy 20 ft 65 kr. értékben. Muraszombat csendőrsége azonnal üldözbe vette a tolvajokat s egyiket Horvát Kózi cigányaszonyban fel is találta, míg Horvát Teréz a lopott portékával együtt megzokított Z-Egeresen.

Pestmegye közigazgatási bizottságának legutóbbi havi ülésén Földváry Mihály alispán, megemlékezvén a sári üzetszektéről, azon figyelemre méltó indítványt tett, hogy a kormány válymelegye intézkedés által vonja ki a forgalomból a könnyű gőzös lényegű vasúti járatokat, mivel a sári utóidején, oly gyakori szerencsétlenséget okoznak, s ezek helyett inkább a szelvénygát gyártást mondja el. A bizottság elhatározta, hogy fel fogja hívni arra a helygymintiszer figyelemet.

A katonák vacsorája. Sokszor megújul a panasz, hogy hadsergünk legénységére igen rossz élemezést kap, meg keveset is, mert vacsora egyáltalán nincs a kaszárnyában. Már régóta emlegetnek reformokat a vacsora kérdése s legújabbban — mint egy katonai szaklap újságolga — egész komolyossággal hozzá is láttak a vacsora-kerék tanulmányozásához. A vacsora elvétel, a puzsere kifogása csak a hadügyminiszterünknek, mint a szerény katonának persze nem jutna eszébe ellene kifogást tennie, noha még eléggé a legénységnek semmi korlátmények között sincs reménye. A vacsora ha lesz is hideg ételekből, kolbászidélből, sajtt és más ilyenfélejélelmiszerből fog állani. A közös hadügyminiszterumban most nagyban főzik a katonák vacsoráját de hogy mit fognak kitalálni, az még a jó utka.

Kiallítási czípkor. A parisi elegans divathölgyek új divatru ny czípkor kezdének viselni. Száraz, zöldre festett fuvekból fonják a szeg'erdő nimpha-czípkor nevezték el. Egy másik fajta a levelező, mely még csinosabb, mint az előbbi. Ez sötétzöld atlatziból készül előlevezőszegű, pen falhajtva s zold himes helyettesíti a leveleket.

Saskarkito madartartó vette át Szeged környékén, közelében az irto munkát. Az ügynevezett czerkók olyan nagy mennyiségben jelentek meg a saskák által borított földekben, hogy a napot el-tartakart. Minthogy a saska most nagy csapatokban szetszórva vandorol egyfel földről a másikra, a czerkók a levegőből először is a legnagyobb saskátomegre szálltak le. Néhány óra múlva egyelőn egy eleven saskát sem lehetett azon a földön találni. A czerkók ezen alapos irtas utat ismét föl-szálltak a magasba és egy újabb területet választottak ki maguknak az irtasra. Ezt a vízi madárját most maga a természet szorította arra, hogy saskákat irtas; az allo vízek nagyobb része ugyanis a folytonos hószög következtében kiszáradt és a czerkónak megszokott a csontjuk, hát már most szét kellett nézniük a nagy világbán, elem lenn. A megszorult czerkók küldötségeket beosztatott szana széjéjé az országba. Egy ilyen titzaga küldötsége vasnapn este jelent meg a szegedi saskajársorok fölött. Miután illendő saskabankettet rendeztek maguknak, ismét föl-szálltak s elutaztak a határból. A következő napokon egy czerkó sem volt látható; hanem tegnapi aztan óriási tömegben jelentek meg. Újabb adat ez is.

termesszétudósoknak Humbold ama földrészéhez, hogy a madarak egymással értekezni tudnak. Mondanunk sem kell, hogy a derek czerkók úgy a saskáitok, mint a gazdák örömeim üdvözöltek.

Lapunk zártakor értesülünk; hogy a „Különlelek” rovatainak elején szenzatiós rablás tettesei két helybeli kocsis és egy iparos tanoncz személyében el foggattak, azonban bővebb tudósítást még nem nyertünk, nevéiket ez uttal nem közölhetjük.

Közgazdaság.

P. Kozmadombjáról vettük a következő sorokat: Tekintetes Szerkesztő ur! Engedje meg, hogy becses lapjában községünk nyomorúságos és igazán kétségbejött állapotát egy pár sorral esetelhessem. Ugyanis miránk szegény gazdákra az 1889 év a legnagyobb szomorúságot árasztotta, márczius hónaptól kezdve a mai napig föld-jelméit még nem ázirtta meg jötekönyű eső, minek következtében a szárazság rémítő károk, a kutak községünkben egy kettő kivételével mind kiszáradtak annyira, hogy alig vagyunk képesek barmaink számára egy kevés vízhez jutni sok környőrségen azótokl, kiknek még nem száradt ki egyszem a kutjuk. — Az ősi természetünket betakarítottuk, de abban sincs köszönet, mert üres s így csak szalmát fogunk eszépleni. A tavaszi természet-is szinte igen silányak. Tehát nagy nélkülözésnek és szegénységnek nézünk elbe a következő telen. S ha az ég csatornái még sokáig nem hullatnak esőcseppeket ábítózz foldejnkre, akkor mi fogunk keserves könyvet hullatni, midőn beállt hozzánk az adóvégreható. — Melyek után vagyok ki való tiszteltel a tekintetes Szerkesztő urnak alázatos szolgálja P. Kozmadomlóján, 1889. évi július 23-án.

Farkas L.

Czelszerű hordóhépp. A hordók kis-bb repedéseinek betöméséhez a tiszta fagyú hánzálatra igen alkalmas Nagyobb repedése betöméséhez pedig a következő keverékből áll szer ajánlatuk: 2 rész fagyú, 2 rész sárga vagy fehér viasz és 1 rész márványpor. Ezen anyagok alaposan összekeverendők és akkor egy szilárd tömeget fognak képezni. Használat előtt ezen anyag meleg helyen felolvastatandó és a hordó sérült helyei egy eszet segélyével bekendendők. A fagyúval betömött helyeket czelszerű továbbá meg cementparral is behinteni, miáltal az átszivárgás biztosan megakadályozatik.

Szerkesztői üzenet.

Szenlelnek Alsó-Lendván. A czíkkét köszönettel vettük s a jóvó számunkban közölni fogjuk, Beeset ígérte folytatjuk körük a továbbiakkal is.

282/1889. sz.

Árverési hirdmény.

Alulirt kiküldött végrehajto az 1881. évi LX. tet. 102. §-a értelmében cenzel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbíroság 4657 p. 86. számú végzése által Moses Jakab varaszdi lakos javára Pollák Zsigmond alsó-lendvai lakos ellen 174 ft 86 kr. tóke, ennek 6 1/2% kamatai és eddig összesen 21 ft 35 kr. költés követelés erejéig erendelt kilégítési végrehajtas alkalmas bíróirol leg s felullgalt és 306 ft-ra becsült szobabeli buratorok, nimbérgi s egyéb aruzélek, búrodok, kádak; ivergek, bolti alvanyok s pulthóbb allo ingóságok nyilvános árverés után eladának.

Mely árverésnek a 3013/p. 89. sz. kiküldte tésztérend végzése folytán a helyszínen, vagyis Alsó-Lendván Pollák Zsigmond lakasan leendő eszközlésére 1889. év augusztus hó 3-ik napjának d. e. 9 óraja határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándokozók cenzel oly meggyezéssel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. tet. 108. §-a értelmében a leg-többet ígérnek beszeren alul is eladati fognak.

Az elárverező ingóságok vételeira az 1881. évi LX. tet. 108. §-ában megallapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Kelt Alsó-Lendván, Farkas János gorszájgatóján.

évi LX. tet. 108. §-ában megallapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tabláján kifüggesztését követő naptól számítottik.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi július hó 20. napján.

Vrésits Elek kir. bír. vjhajto.

265/89. szám.

Árverési hirdmény.

Alulirt kiküldött végrehajto az 1881. évi LX. tet. 102 §-a értelmében cenzel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbíroság 5976/p. 87. számú végzése által a vaszalamegyei első takarékpénztár körmendi lakos javára Vesuko István, Balacsiz Ivan és 1888 év Augdus hettől kezdve lakosok ellen 650 ft tóke, ennek 1889 év márczius hó 31. napjától számítottan 6 1/2% kamatai és eddig összesen 47 ft 65 kr. költés követelés erejéig erendelt kilégítési végrehajtas alkalmas bíróirol leg és Vesuko Istvánnál 420 ft-ra becsült és 10% kamatai, 1889 év július hó 20. napjánál 220 ft-ra becsült 2 kancazó, egy néfészkő és egy tehen, — Nagy Andrasnál 250 ft-ra becsült 2 kancazó és egy összesen 890 ft-ra értékel ingóságok nyilvános árverés után eladának.

Mely árverésnek a 3745/p. 89. sz. kiküldött rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Balacsiz tóné feveteztek lakasan leendő eszközlésére 1889. év augusztus hó 7-ik napjának d. e. 10 óraja határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándokozók cenzel oly meggyezéssel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. tet. 108 §-a értelmében a legtöbbet ígérnek beszeren alul is eladati fognak.

Az elárverező ingóságok vételeira az 1881. évi LX. tet. 108. §-ában megallapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tabláján kifüggesztését követő naptól számítottik.

Kelt Alsó-Lendván, 1889 évi július hó 22. napján.

VRESITS ELEK kir. bír. végrehajto.

266/89. szám.

Árverési hirdmény.

Alulirt kiküldött végrehajto az 1881. évi LX. tet. 102 §-a értelmében cenzel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbíroság 5976/p. 87. sz. végzése által a vaszalamegyei első takarékpénztár körmendi lakos javára Bagary Ferencz, Kados Pál és Herman Péter csezsztregi lakosok ellen 363 ft tóke, ennek 1888 év augusztus hó 18. napjától számítottan 6 1/2% kamatai és eddig összesen 38 ft 65 kr. költés erejéig erendelt kilégítési végrehajtas alkalmas bíróirol leg s felullgalt Bagary Ferencznél 269 ft-ra becsült 3 tehen és kaza szalma és egy 2 csövű lövegyver, — Kados Pálnál 50 ft-ra becsült egy szekér, egy vas esze, kalpa, 2 íráska és egy kaza szalma, — Herman Péternél 100 ft-ra becsült egy ókor tőn, egy tehen és egy összesen 415 ft-ra értékel ingóságok nyilvános árverés után eladának.

Mely árverésnek a 3897/p. 89. sz. kiküldött rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Csesztreg tóné feveteztek lakasan leendő eszközlésére 1889. év augusztus hó 6-ik napjának d. e. 10 óraja határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándokozók cenzel oly meggyezéssel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. tet. 108 §-a értelmében a legtöbbet ígérnek beszeren alul is eladati fognak.

Az elárverező ingóságok vételeira az 1881. évi LX. tet. 108 §-ában megallapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tabláján kifüggesztését követő naptól számítottik.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi július hó 22. napján.

VRESITS ELEK kir. bír. vjhajto.

281/1889. sz.

Árverési hirdmény.

Alulirt kiküldött végrehajto az 1881. évi LX. tet. 102 §-a értelmében cenzel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbíroság 226 p. 88. sz. végzése által a vaszalamegyei első takarékpénztár körmendi lakos javára Bagary Ferencz, Kados Pál és Nagy Sándor csezsztregi lakosok ellen 227 ft tóke, ennek 1888 év augusztus hó 18. napjától számítottan 6 1/2% kamatai és eddig összesen 7 ft 85 kr. költés követelés erejéig erendelt kilégítési végrehajtas alkalmas bíróirol leg s felullgalt, Bagary Ferencznél 192 ft-ra becsült egy üső, 2 sertvés, egy szekér és egy könnyű kocsi, 2 agy, egy kredenz és egy sífőner, — Kados Pálnál 110 ft-ra becsült egy ókor, egy üső és 3 hordó, — Nagy Sándornál 35 ft-ra becsült egy üső, 4 festszt agy és így összesen 337 ft-ra becsült ingóságok nyilvános árverés után eladának.

Mely árverésnek a 3898/p. 89. sz. kiküldte tésztérendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Csesztreg fennevezettek lakasan leendő eszközlésére 1889. év augusztus hó 6-ik napjának d. e. 10 óraja határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándokozók cenzel oly meggyezéssel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen a legtöbbet ígérnek beszeren alul is eladati fognak.

Az elárverező ingóságok vételeira az 1881. évi LX. tet. 108. §-ában megallapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tabláján kifüggesztését követő naptól számítottik.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi július hó 22. napján.

Vrésits Elek kir. bír. vjhajto.